

นิตราศรรถไฟ

วารสารรถไฟสัมพันธ์

ฉบับที่ ๑

พุทธศักราช ๒๕๖๒

ความหมายของคำว่า 'นिरาศ'
พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๕๕

นिरาศ ๑

(๑) [-ราด] ก. ไปจาก, ระเหระหน, ปราศจาก. (ส.).

(๒) [-ราด] น. เรื่องราวที่พรรณนาถึงการจากกันหรือจากที่อยู่ไปในที่ต่าง ๆ เป็นต้น มักแต่งเป็นกลอนหรือโคลง เช่น นีราศนรินทร์ นีราศเมืองแกลง. (ส.).

นिरาศ ๒

[-ราด] ก. ปราศจากความหวัง, ไม่มีความต้องการ, หมดอยาก, เฉยอยู่. (ส.; ป. นีราสำ).

นิราศเมืองเชียงใหม่ฉบับนี้ ประพันธ์ขึ้นเพื่ออนุรักษ์
ส่งเสริมวรรณกรรมไทย ในการถ่ายทอดเรื่องราวที่ผสมผสาน
วัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ วิถีชีวิตผู้คนสองข้างทางรถไฟ
หวังเป็นอย่างยิ่งว่า นิราศเมืองเชียงใหม่ฉบับนี้จะเป็นแนวทาง
ในการส่งเสริมการท่องเที่ยวตามรอยประวัติศาสตร์ และ
เป็นสื่อในการถ่ายทอดเรื่องราววิถีชีวิต ศิลปวัฒนธรรม
ในอดีตสู่คนรุ่นปัจจุบันให้คงอยู่สืบไป.

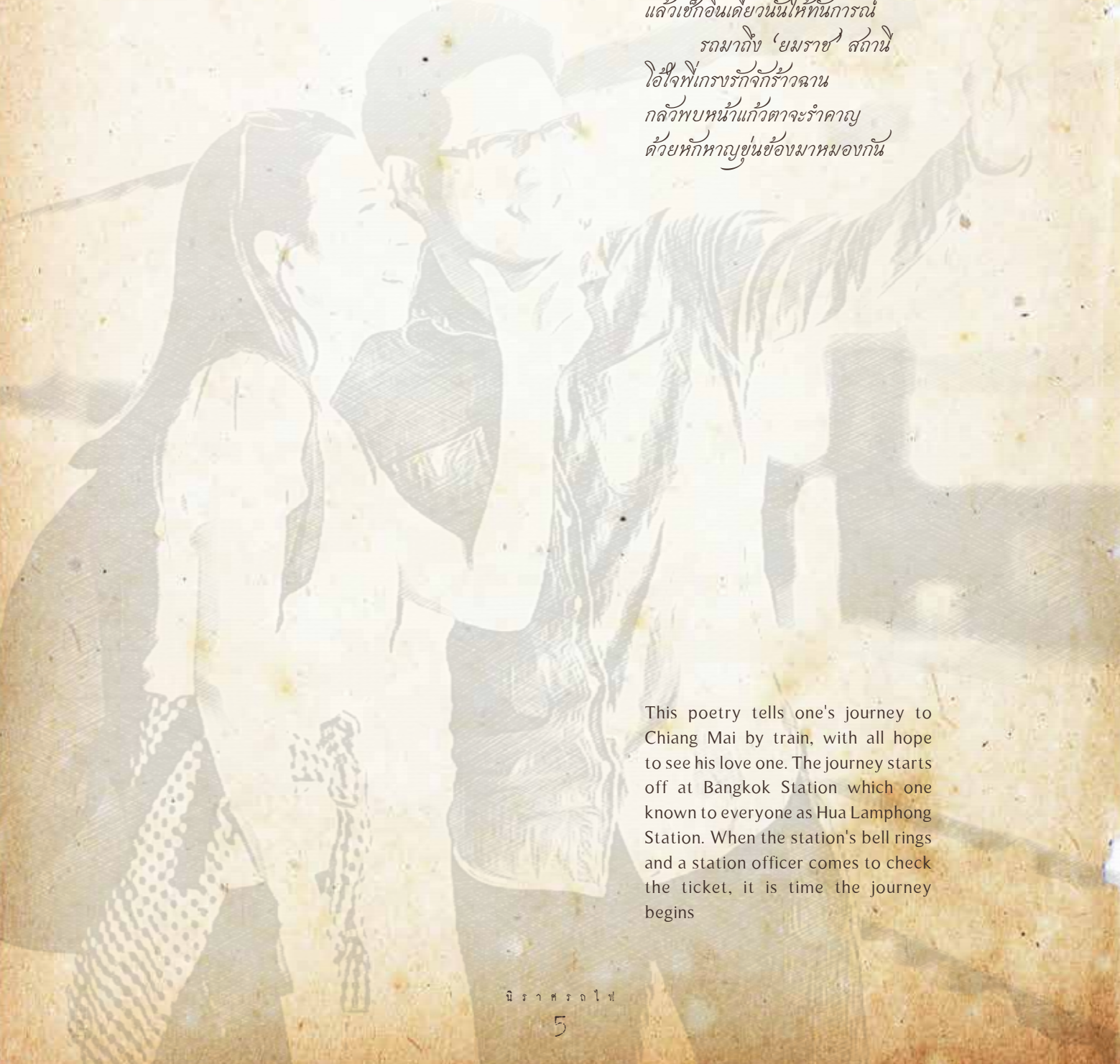
This Chiang Mai Travel Poetry is written to
preserve Thai literature and pass on a story involving
culture, history and the lives of people who lived along
the railways. We truly hope that this poetry will
promote historical tourism and will be a medium for
passing on the living, art and culture of people from
the past to people of the new generation.

นิราศ เชียงใหม่

นิราศรักเดินทางไปตามฝัน
จำจากจรไปลัดถิ่นจิตผูกพัน
เริ่มไหวหวนว่าวันกระตั้นใจ
ใจมันตื่นเป็นจิ้งหะกระสับกระส่าย
ด้วยนัดหมายเดินทางกระจ่างใส
ไอ้ละหนอ...ไอ้ละเห่...ไอ้ไอ้ไป
สู่สถานีรถไฟด้วยยินดี
สถานี 'กรุงเทพ' เป็นนามชื่อ
นามระบือ 'หัวลำโพง' ตามวิถี
อุดมเอกแรกเริ่มแต่เดิมที่
ปัยราชจักรีสถาปนา
โตมสไตลือตาเดียนให้เรียนรู้
คือปะคูเรือนลช่องสี่บรรณนา
คือลาออนสลักลายลั่นงามตา
นาฬิกามหัพหารตระการใจ

ถ้าคิดได้มาเห็นเช่นประจักษ์
ได้เซล์ที่คร่ำครวญแจ่มใส
แต่มาเดี๋ยวโดดเดี่ยวเปลี่ยวเปลี่ยวใจ
กว่าจะถึงเชียงใหม่อาลัยทรง
เสียงระฆังดังก้องบอกให้รู้
ว่าสักครู่รถจะออกจากเมืองหลวง
พวกหนุ่มสาวเคียงคู่ระคองคอง
เอ๋ยคำลวงล่อหลอกเขาหยอกกัน
ตะแล็บแก๊บแกรบแกรบเสียงคั่นหู
ขำเลื่องดลงมาตรวจตัวของฉัน
หยับมือถือถ่ายรูปสำราญครัน
แล้วเข้กอนเดียนั้นให้ทันการณ
รถมาถึง 'ยมราช' สถานี
โอใจที่เกรงรักก็รั้วฉาน
กลัวพบหน้าแก้วตาจะรำคาญ
ด้วยหักหาญขุ่นข้อมาหมองกัน

This poetry tells one's journey to Chiang Mai by train, with all hope to see his love one. The journey starts off at Bangkok Station which one known to everyone as Hua Lamphong Station. When the station's bell rings and a station officer comes to check the ticket, it is time the journey begins

As the train went pass Chitlada Station, the glimpse of the building which was built with love and respect to honour King Rama XI.

สู่สถานี 'จิตรลดา' พาคิดถึง
กษัตริย์ซึ่งเสด็จกลับในราชสวสวรรค์
น้ำตารินน้อมนบอภิวันท์
ด้วยใจรักภักดีในนี้ตลอดกาล

ถึง 'สามเสน' แจ้งความตามข้อป้าย
เดิมเรียกคล้าย คือ สามเสน ไร่ชัยยาน
ประชมลุดพทธรูปจากบาดาล
เรียกเพี้ยนผ่านเป็นตำนานคนความดี
นี้หรือรักจะมีเปลี่ยนให้เพี้ยนรัก
อกจะหกรักจะเปลี่ยนคงเร็วนี้
ถึงแสนคนมายอรักกับคนดี
ถึงแสนถ้อยร้อยวโจอย่าทิ้งความ
ซึ่งเรื่องราวสามเสนเคยชานไซ

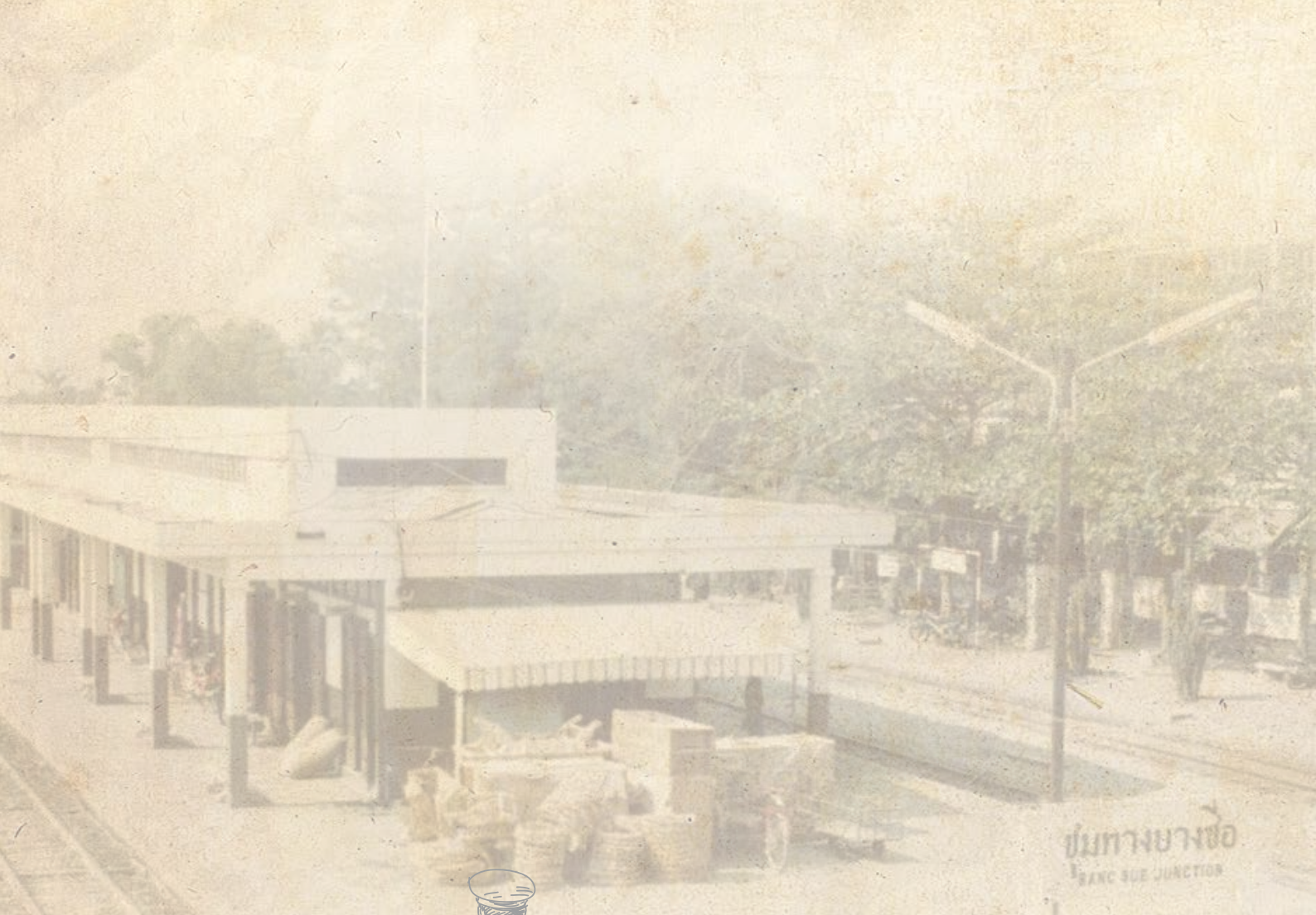
นี้ราชพระบาทกล่าวไว้ในสยาม
สนทราที่ครกลอนเลื่องลือนาม
ได้สอนความตามนี้ราชไม่ขาดเกิน

ข้า่ล่องจ้องมองผ่านหน้าต่างรถ
ลมส่ายคลายสลัดเหมือนเหาะเหิน
ได้อึ่งแอบแนบหน้าต่างพาใจเพลิน
เอ๊ะ ! ใครเชิญชวนชิมให้ลิ้มลอง
รถไฟจอดสถานีมีเรื่องเล่า
โกปิ่งเจ้าเก่า ผมขอสอง
ข้าวเหนียวหมม หมผ้อยห่อใบตอง
น้ำลิ้มลองลำเค็ศรีลไอซ์

อาหารกล่อง ผลไม้่น้ำมาขาย
เขาเรียงรายใส่ถาดปรารถนา
ขอมะม่วงแก้ว แก้วเวียงมะม่วงแก้วตา
พร้อมแก้วก็มือเรียกแม่ค้ามาเร็วไว
เห็นผัดหมิ่นักถึงหมิ่น้องผัด
หมิ่นกะทิสจัดที่ผัดไว้
ที่ล่องลิ้มชิมหมิ่น้องแล้วติดใจ
หมิ่นอื่นใดจะเทียบเปรียบไม่มี

When the train reached to Samsen Station which was named after the road called "Samsen". The name was slightly changed from the word "Samsan" according to a tale and poetry of Sun Thorn Phu that had to take three-hundred-thousand ("Sam San" in Thai) people to pull a statue of Buddha out from Chao Praya River.

There was so much food including desserts along the way. Pad Mee (Fried noodles) reminded me of my love one's fried noodles but there was no other fried noodle along the railway, on the train or elsewhere which could compete with the taste of the noodles cooked by my love.

เจ้ามาเหล็กได้เวลาโคลคลาเคลื่อน
เสียงหวดเตือนเลื่อนล้อเพียงขวัญหนี
เตือนสติให้เรียกหาเจ้าคนดี
เตือนใจที่คิดถึงคนึงวัน

แล้วม้อยหลับกลับมามันสดชื่นจิต
ค่อยค่อยคิดเรื่องราวพาสขสันต์
เมื่อถึงถิ่น 'ประดีพิทักษ์' รู้จักกัน
วันวานนั้นชื่นใจอยู่ในทรวง

ด้วยรักใคร่ใจจิตไม่จางจิต
รักเคยฝืดขัดข้องให้ห้วงหวง
ประดีพิทักษ์ รักของพี่มิเคยลง
ประดีพิทักษ์ ฉำทรวงสร่างรมย์

ถึง 'ข้ามทางบางซื่อ' พี่ซ้อสตัย
หวังขจัดความทุกข์ให้สัสสม
เพราะพี่ซ้อ จนพี่ซ้อ ทุกข์ระงม
เผ้าตรอมตรมเพราะความซ้อเหมือนซ้อบาง

ถึง 'นิคมรถไฟ กม. ๑๑'
นำตาเล็ดทกข์ตรมด้วยหมองหมาว
มาแต่เดี๋ยวโดดเดี๋ยวไปตามทาง
คะนึงนางพลางพราเพื่อละเมอใจ
ถึง 'บางเขน' นึกถึงนกทางเขนน้อย
เจ้าบินคอยเล่นลมหยอกฟ้าใส
แต่ตัวที่มีรู้จะหยอกกับใคร
เธออยู่ไกลที่คงหยอกมิหลอกกัน
ทางเขนน้อยบินผ่าน 'ทุ่งสองห้อง'
ข้าเลื่องมอห้องหอหาสุขสันต์
ดวงใจเดียวห้องเดียวที่ผูกพัน
สองห้องนั้นมียากไกลใจอาวรณ์
ถึง 'หลักสี่' คนดีมีเรื่องเล่า
ครั้งก่อนเก่าขุดคลองเทียวรือถอน
เป็นนามขื่อคือ เปรมประชากร
หลักบวรบักลงให้ตรงดี

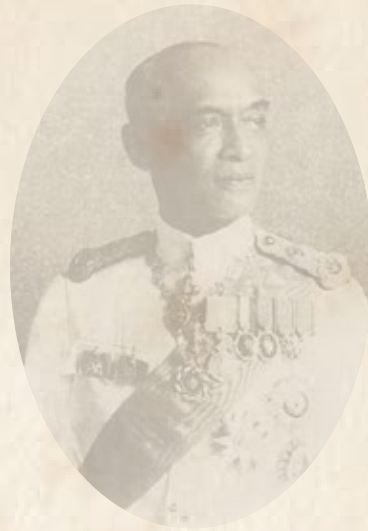
When the train reached to Bang Sue Junction, I could not stop thinking about our love since it was always on my mind. My love for you would never fade away and would always multiply. I was always honest to you like the name of the station "Bang Sue" (Honest) which the train was slowly passing it by.

Lak Si Station was called after the boundary mark of the city places around here were also called after their boundary marks such as Wat Laksi, Kate Lake. In the past when people passed Don Muang, they liked to call this place Don E Yiew since there were many eagles living in that area. After a while since Don Muang was an area which could not be flooded, King Rama V kindly renamed it to Don Muang.

หลกทสี่ บอกระยะเป็นแนวเขต
จึงเป็นเหตุเรียกนามไปตามน
เขตหลกทสี่ อีกชื่อนามอารามดี
วัดหลกทสี่ คือสถานตำนานมา
มาถึงดอนอี่เหยี่ยวเปล้าเปลี่ยวอก
เป็นป่ารกทงชฎท่งช้ายชวา
มีเหยี่ยวเยอะนำท่วมไม่ถึงนา
เป็นสถานีรถไฟเข้าออกเมือง
พระยาเฉลิมอากาศรับราชสีสน
เล็กขี้ขาน ดอนอี่เหยี่ยว ไปตามเรื่อง
ปัยราชประทานนาม ว่า 'ดอนเมือง'
ได้ฟูเฟื่องสนามป็นท่วถิ่นไทย
พอสายหน้อยคอยทำถึง 'รังสี่ต'
เผ้าครวมคิดอ้างจ้างไปทางไหน
เป็นท่งกว้างราบลุ่มช้อมไพร
เจ้ารถไฟเป็นเพื่อนไปตามทาง

เห็นแม่ค้าแบกคานหาบมีของขาย
 เห็นคนขายรถลูกหลานจนฟ้าสว่าง
 บ้างรอขึ้นรถไฟไม่เว้นวาท
 มีของว่างหอบหิ้วคล้ายหูกกัน
 หนักถึงนามพระองค์เจ้ารังสิต
 โอระสาขบพิตรรังสรรค์
 ปัยราชทานนามความผูกพัน
 สถานที่สำคัญเป็นชื่อคลอง
 ถึง 'เขียงราก' ช้างลากได้เรียนรู้
 เดิมช้างอยู่ค้ำถิ่นทำคนสนอง
 ช้างลากขงป่าไม้เริ่มล่าคลอง
 ให้ตรึงตรองเรียกเพี้ยนไปตามกาล
 ไอ้อกเอ๋ยเคยรักจะแปรเปลี่ยน
 ใจยังเวียนว่าวันกลวิธาวสาน
 เพราะห่างรักห่างน้องมานาน
 ถึงช้างสารสุดยังมีรอรอ

Later on that day, we reached to Rangsit. Rangsit field was extremely wide. There were any people coming and going by including venders, grandchildren and grandparents. I felt so lonely when I turned around and saw nobody by my side.

We then arrived in Bang Pa-In Station. There were still many people both Thai and foreigners who came to visit the stunning palace, Bang Pa-In Palace. Everyone put their phones out to take some snaps to keep the memories. I took my phone out with a thought of longing to call you but the signals was bad and just wish somebody could tell you how much I miss you.

ถึง 'นวนคร' สะท้อนใจ
เป็นเมืองใหม่ให้คิดถึงห้องหอ
บล็อกเรือนใหม่ลงหลักเป็นเหล่ากอ
ยังคงยอช่อกิ่งพันธุ์แม่ในองาม
มาถึง 'บางปะอิน' เป็นถิ่นเก่า
พระพุทธเจ้าหลวงแห่งกรุงสยาม
สถาปนาพระที่นั่งเลื่องลือนาม
เลิศอร่ามเรืองระยับประดับประดา
ชานชาลาบางปะอินก็คับคั่ง
ผู้คนนั่งเรียงรายทั้งชายชวา
ทั้งไทยเทศท่องเที่ยวทัศนียา
เอ่ยวาจาทายทักน่ารักดี
บ้างหยิบ iPhone ขึ้นมาถ่าย
ทั้งหญิงชายโทรศัพท์ขยับที่
เราโทรบ้างแต่สัญญาณมันไม่มี
โทรก็ที่มีเสียงตอบไม่ชอบใจ

ว่าเข้าสู่บริการรับฝาก
มันยิ่งยากกว่านายเป็นไหน
ฝากแล้วฝากเล่าฝากใคร
ฝากหัวใจลงทะเลเบียนถึงคนดี

หัวใจลอยมายังกรุงเก่า
ไอ้แสนเศร้า 'อยุธยา' กรุงศรี
อรุณเก่าเก่าเคยรุ่งเรืองเมืองธานี
ล้วนมากมีคุณค่าน่าจดจำ

แต่รักเราเก่าแล้วจะเป็นเหตุ
ให้อาเพศแตกหักหากตอกย้ำ
รักจะร้าวใจจะแยกแตกกระยำ
ให้ช็อกช้ำจดจำคำสัญญา

อาทิตย์คล้อยจวนเจียนจะเที่ยงแล้ว
คงไม่แคล้วไผ่ทิวเพราะชิวหา
ชะโงกหน้าออกไปที่ชานชาลา
แม้คำจำขอขำไยเจียว

At noon, I started to get hungry so
I looked out of the window and
shouted to order some omelette and
fried crisps. Once I am full, I am
ready to continue my trip.

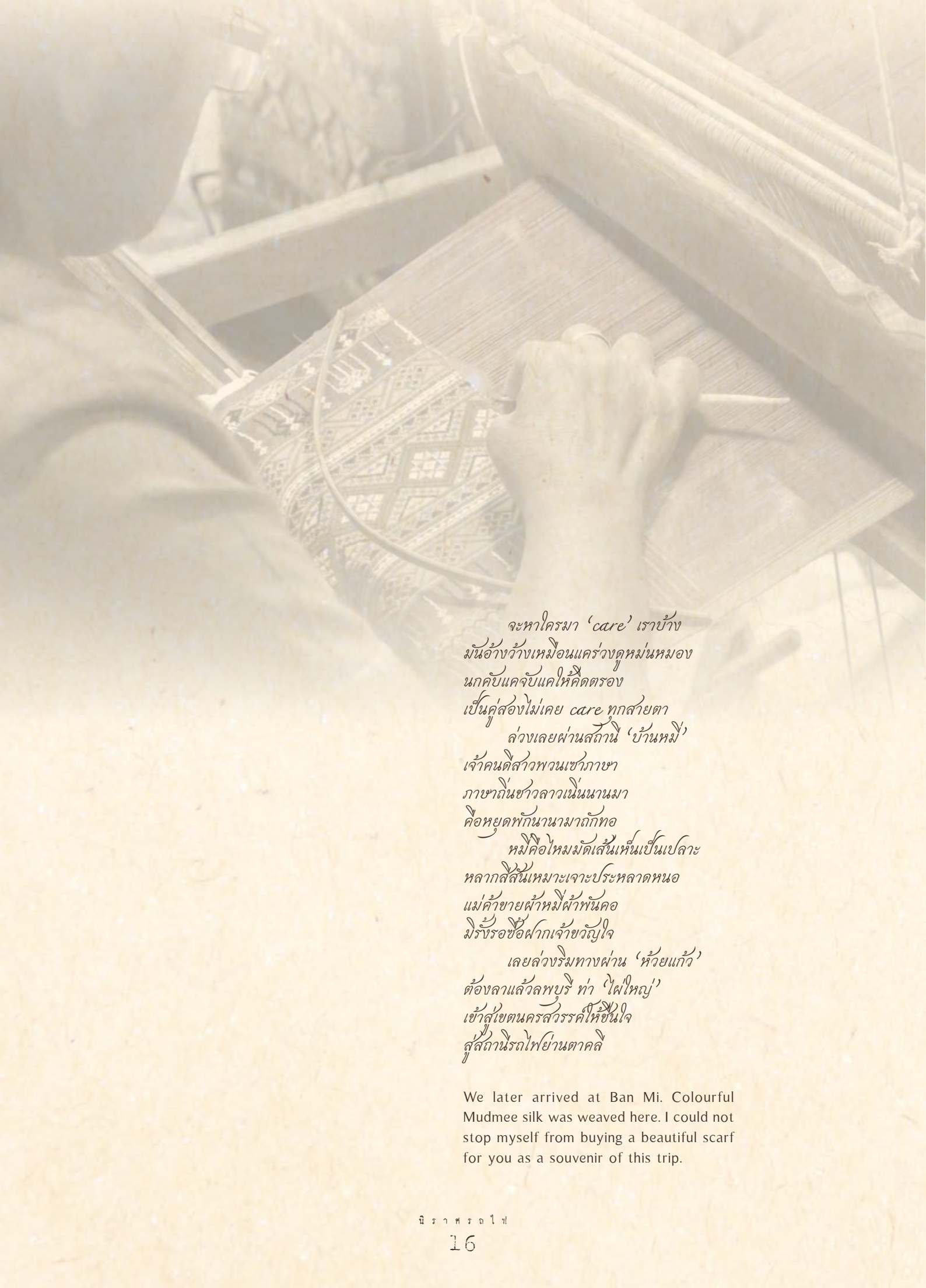

พอลลายหิวกรบกริบก็เคี้ยวกรอบ
ซื้อข้าวเกรียบของชอบไม่แลเหลียว
หมอบหมับกรบกริบกรอบเขี้ยว
พอลลายเปลี่ยวเปล่าใจไปเพลินเพลิน
ก็ใส่อไพลเอนอึ่งนั่งเป็นหลับ
ต้นขยบ่มองไปมีขวยเขิน
นายสถานีโบกธงทำหน้าที่เมิน
อ้อย ! เผอิญส่งยิ้มแล้วทักทาย
สถานี 'มาบพระจันทร์' สูดสนับตียง
นึกถึงยามแอบอิงเจ้าจันทร์ฉาย
พื้นที่มาบเพราะน้ำขิงกกระยงราย
จันทร์สไบเพราะน้ำคำขิงกลางทรง
สถานี 'พระแก้ว' ฝ่องแผ้วจิต
ให้หวนคิดถึงพระแก้วที่วังหลวง
ขอพรองค์พระแก้วที่บ่าบวง
อย่าหลงลงเพราะรักที่หนักใจ

ถึง 'ขุมทางบ้านภาชี' มากมีสุข
ได้แบ่งปันสนานสนักได้ชานไช
มิตรร่วมทางแบ่งปันด้วยน้ำใจ
ยิ้มละไมมอบให้กันทุกนาที
บ้างถามไถ่จะไปไหนบ้างหยิบช่วย
มีคนป่วยลูกให้หนึ่งไม่เลือกที่
ขอโทษค่ะ, ขอโทษครับน้องคนดี
ขยับมาทางนี้พี่พระมา
มีเรื่องราวมากมายที่สายเหนือ
นั่งรถไฟไม่เบื่อสุดธรรมดา
ถึงก็ขิง ไม่ถึงก็ขิง สุขกาย
จำเรณูตา พาใจให้สบาย
ถึง 'บ้านหมอ หนองโดน บ้านกล้วย'
รถขยับถึงท่า 'บ้านป่าห้วย'
ถึง 'ลพบุรี' 'ท่าแค' ของเรียงราย
เหล่าป้ายรถส่วนให้ชวนมอง

The train approached to Ban Pachi Junction, the connection station to the North. There were so many travellers coming on the train and all were pleasant and they were all greeting each other making the trip even more joyful.

จะหาใครมา 'care' เราบ้าง
มันอ่าว้างเหมือนแครงดูหม่นหมอง
นกคืบแคจ๊ับแคให้คิดตรอง
เป็นคู่สองไม่เคย care ทุกสายตา
ล่องเลยผ่านสถานี 'บ้านหมี่'
เจ้าคนดีสาวพวนเซ้าภาษา
ภาษาถิ่นข่าวลาวเนิ่นนานมา
คือหยุดพักนานมากก็ทอ
หมี่คือไหมมัดเส้นเห็นเป็นเปลาะ
หลากสีสีนี้เหมาะเจาะประหลาดหนอ
แม่ค้าขายผ้าหมี่ผ้าพันคอ
มีรังรอซื้อฝากเจ้าขวัญใจ
เลยล่องริมทางผ่าน 'ห้วยแก้ว'
ต้องลาแล้วลพบรี ท่า 'ไฟใหญ่'
เข้าสู่เขตนครสวรรค์ให้ชื่นใจ
สู่สถานีรถไฟย่านตากดี

We later arrived at Ban Mi. Colourful Mudmee silk was weaved here. I could not stop myself from buying a beautiful scarf for you as a souvenir of this trip.

‘จันเสน’ เมืองโบราณได้ขานไช
สุวรรณภูมิถิ่นไทยเนิ่นนานนี้
ขอมสืบทอดนามสมัยทวารวดี
มงคลนามจันศรีเสนากอง
วันเลยล่วง คืนเลยผ่าน นามเลยเปลี่ยน
เรียกผิดเพี้ยนเป็น ‘จันเสน’ ทิวทังผอง
นี้หรือรักก็ไม่เพี้ยนเปลี่ยนครรถอง
รักเราสองประคองคู่อย่างรู้ตัว
ล่วงมาถึง ‘ชองแค’ ไม่แปรเปลี่ยน
ใจยังเวียนจวนไอ้ทันทวี
นึกถึงรัก รักซารัก ยิ่งเกรงกลัว
ใจระรอกกลัวร้างรักเฝ้ารักรอ
ถ้าแค้นวันนั้นคงคืนก็
เจ้าความรักมาวุ่นวายจริงจริงหนอ
จะถ่ายรูปความรักผ่านหน้าจอ
กดเล็ฟร้อได้เลยอย่าขุ่นเคือง

When we arrived at Nakohn Sawan, we caught a glimpse of the Chansen Ancient City which stood stunningly. However when the time passed, the name of the city has changed but unlike our love which will never change.

ถึง 'หัวหวาย' ใจหายไม่วายหา
ฆ่าเลือดตาเรือนร้างด้านข้างเยื้อง
ริมทางจรหดหู่ใจเคยฟูเฟื่อง
นิवासเก่าเล่าเรื่องคงร้างรา

ผู้โดยสารโปรดทราบที่นี่
สถานี 'หนองโพ' นั้นหนา
เก็บสิ่งของสัมภาระที่เตรียมมา
ตรวจตราก่อนลงในทันที

เสียงประกาศจากทั้งขบวนขบวน
ใครไปกองไปมาสลบสลบ
แดงเขี้ยวเหลียวหานายสถานี
สวัสดิ์ผู้โดยสารการรถไฟ

รถไฟเลื่อนเคลื่อนผ่านถึง 'หัวขี้วัว'
ลมละลิวฟ้าแจ่มดูแจ่มใส
นักถึงขบวนในรถตกตกใจ
จวนจะใกล้ปีนเล่นเห็นไม่ตี

รถไฟเคลื่อนเคลื่อนถึง 'เนินมะกอก'
กลัวดวงหลอกเรื่องรักอยู่ที่นี้
คนบางกอกอยากจะทำใจคนดี
คนบางกอกคนไม่มีหลอกกัน
ผ่านมาถึง 'ปากน้ำโพ' ใจความรัก
ฟังประจักษ์รักแรกนครสวรรค์
สาวสวยปากน้ำโพใจรัก
เป็นเพียงฝันกลางวันเท่านั้นเอง
หากรักสาวปากน้ำโพคงเข็ดขม
คงตรอมตรมเหมือนรักถูกข่มเหง
คงเผื่อรอ รอรักอย่างวังเวง
แต่กลัวเกรงรักเก่าจะเอาความ
ต้องขื่นขมเหมือน 'บึงบอระเพ็ด'
คงต้องเข็ดขอกข์อ้างถักหนาม
ต้องขมขื่นเพราะรักเก่าเผ้าติดตาม
ทุกโมงยามครวญคร่ำให้ต่ำใจ

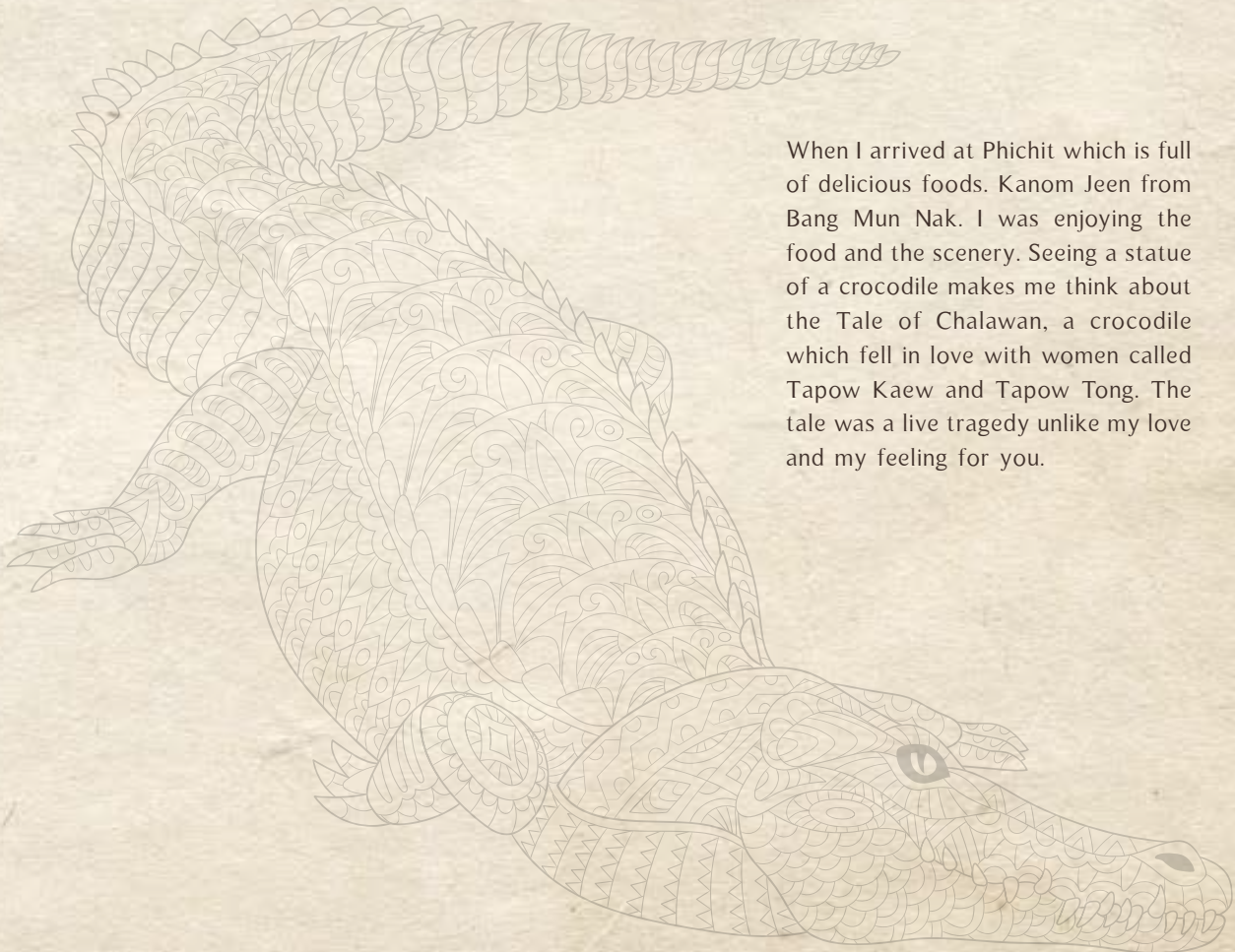

ถึง 'ทับทิม' กฤษกรีกมาตำอก
แสนวิตกกคตททชช่างเฉใด
รักของเราจะไม่คดหรืออย่างไร
จากกันไกลใจในเหม็นเรรวน
มาถึง 'คลองปลากด' สุดสดชื่น
แมกไม้ต้นตาชดกล้วนพืชสวน
รถไฟผ่านข้ามสะพานต่างชมชวน
มองหม่อมวลมีจนาหน้าชื่นชม
ถึง 'ชมแสง' ป้ายคล้อยเย็นยอแสง
ตะวันแดงงามตาน่าสุขสม
ตลาดเก่าจับจ่ายสบายอารมณ์
เสียงระงมผู้คนจอแจกัน
เป็นชมชนบ้านเรือนแน่นขนัด
มีคลองคูอยู่คู่วัดแสงสวรรค์
มีส่วนสาธารณะพบปะกัน
ล้วนผูกพันวิถีถิ่นด้วยยินดี

The train was passing Bueng Boraphet and Thap Krit Station. Do not know why I felt hurt in my soul as if somebody was putting a knife into my chest.

The name of the swamp (Bueng Boraphet) made me over think about our love, whether it was going to be bitter like a Bueng Boraphet (a bitter herb). Thought us crazily every minute and every day when we were away, would your heart and love for me change because of the distance?

ล่วงเลยผ่านย่านเขตเมืองพิจิตร
 สถานที่มากมีตรมัททที่
 ผ่าน 'วังกว้าง' 'บางมูลนาก' สถานที่
 อุดมดีของอร่อยละลานตา
 ขนมน้ำเงินบางมูลนากเจ้าเก่า
 สบายเราอร่อยลิ้มรสहरราชา
 นั่งเอนอิงฟังพจนกพิทสายตา
 ผ่านสถานที่ 'หอโกร' ไม่ไกลกัน
 ข้าเลื่องเห็นจะเข้ป็นตัวน้อย
 มั่นทำล่อยคอดเล่นเห็นขบขิ้น
 ก็นึกถึงเมืองเก่าเจ้าข้าละวัน
 ด้วยรักมันตะเภาแก้ว ตะเภาทอง
 ไบราณว่ารักสองให้ต้องโทษ
 จะหึงหวงกริ้วโกรธให้มัวหมอง
 แต่รักที่ รักเดียวที่เกี้ยวทอง
 คือรักนี้เองคนดีมิเสื่อมคลาย

When I arrived at Phichit which is full of delicious foods. Kanom Jeen from Bang Mun Nak. I was enjoying the food and the scenery. Seeing a statue of a crocodile makes me think about the Tale of Chalawan, a crocodile which fell in love with women called Tapow Kaew and Tapow Tong. The tale was a live tragedy unlike my love and my feeling for you.

สถานี 'ดงตะขบ' ตะพานหิน
ได้ยลยันทศนาตั้งใจหมาย
สะพานไม้ข้ามรถไฟเส้าเรียงราย
ถักอัครมชายทางสญูจร
ถึง 'หัวดง' มาหิวเดียวเปล้าเปลี้ยจืด
ให้ครุ่นคิดครวญคร่ำถึงสมร
ไอ้อกเอ๋ยเฝ้าฯคณิ่งถึงบงขอร
มาดงดอนแดนดินแต่โดยเดียว
มาโดดเดี่ยวเที่ยวถิ่น 'พิษณุโลก'
ยามวโยคทุกขใจหาใครเหลียว
ถึง 'บ้านตั้งหนาม' ล้วนหนามเหน็บเจ็บจริงเชียว
ไอ้อกเดียวจะเที่ยวเพลินได้อย่างไร
อยู่ 'ตำบลห้วยรอ' เฝ้ารอรัก
เพ่งประจักษ์ทุกขเพราะรักเป็นไฉน
ที่เฝ้ารอ ปรอรัก อยู่ร่ำไป
ดวงฤทัยรอที่บ่างอย่าร้างรา

สู่สถานี 'บ้านตม' อยู่ริมทุ่ง
จำต้องมุ่งเดินทางเที่ยวตามหา
ใจที่ตุ้ม เต็มระรวิ ทุกเวลา
อยากพบหน้าคนดีที่เฝ้ารอ

สถานี 'พรหมพิราม' ขามตายัง
ราวเร็วจริง ถึง 'หนองตม' ชื่นชมหนอ
ต้องตรอมตรม ตรอมใจไม่เกินพอ
ยังเกิดก่อทุกข์ตรมระบมใจ

ล่วงเลยผ่านสถานีอุดรดีถึง
ให้หวนคิดถึงเรื่องราวที่ขานโย
วีรบุรุษกษัตริย์ของชาวไทย
พระยาพิชัยดาบหัก เป็นหลักเมือง

กราบพระยาพิชัยให้ท่านช่วย
อย่ามอดม้วยให้รำรายได้ฟูเฟื่อง
ให้คนดีมีใจอย่าขุ่นเคือง
พบแต่เรื่องดดีทุกวันนี้

When we reached to Phitsanulok
at Ban Teng Nam Station. I felt
torn apart from waiting to see you
day and night. Once we reached
to Ban Tum Station, my heart was
pounding with an excitement to
see you again.

รถไฟเลื่อนเคลื่อนผ่านแม่น้ำน่าน
ข้าม สะพานปริมินทร์ เกษมสันต์
ที่ 'ชมทิวบ้านดารา' แลในสำคัญ
รัชกาลที่ห้านี้ประทานนาม
ผ่านสถานี 'ท่าสัก' เห็นสักใหญ่
แฝงใบร่มรินน้ำเกรงขาม
ด้วยศักดิ์ศรีของพี่เฝ้าติดตาม
ถึงนงรามตอบรักด้วยสักครา
เขารางหลักสถานี 'วังกะพี้'
เจ้าคนต้อย่าหลักหลบไปโดยหนา
ชะโงกมองจ้องดูเจ้ากานดา
มีหลักหน้าหลบหลีกหรืออย่างไร
จากกรุงเทพฯ เกือบห้าร้อยกิโลเมตร
เข้าสู่เขต 'ศิลาอาสน์' ให้หลงไหล
ไอศิลาจะแข็งแกร่งสักเพียงใด
ยังมีแกร่งเกินใจเจ้าขวัญตา

I had been travelling for almost five hundred kilometres when I reached to Sila At Station. Even though a stone (Sila) is extremely strong but it could not be compared to your strong heart. The train went pass Pang Ton Phung which surrounded by green forests. Many kinds of trees and flowers were spotted and I could not help myself but taking some photos to show you. The wind was breezy and the scenery was extremely pleasant.

‘ปางต้นผึ้ง’ ลมพัดผ่านขนเขา
ได้คล้ายเต่าไข่มุกขึ้นสู่ศรชรา
แล้วห้วยบกล่องมาถ้ายรูปฝักแก้วตา
ให้ได้ทอดทัศน์เมื่อพบกัน
ถึง ‘ห้วยไร่’ ‘เด่นชัย’ จังหวัดแพร่
ขำเลื่องแลชมทางไปตามผืน
มีลำน้ำไหลระเรื่อเคียงตามกัน
มีส่วนบ้านนาพันไร่อุดมดี
สถานี ‘ปากป่าน’ บ้านไทรย้อย
ลำห้วยน้อยไหลรินแถวถันนี้
นึกถึงปากน้ำบอบบางบ้านมาลี
ส่วนปากฟ้าพร้าวเพื่อค้าฝักรำพัน
ผ่านหุบเขาเงาไม้ซ้อ่มเขียว
ไผ่ลำเรียวลูกลมสมเสกสรร
พุดดง กากหลง แก้ว เถาว์ลัย
สำรภ ห้อยจัน ลำดวนดง

ยี่หุบป่า จำป่า จำป่าดอย
ปีบ ไทรย้อย ตะเคียนทอง พู่ระหง
กระถินพืมาน พุดตาน ต้นประยงค์
จันทน์กะพ้อ คันทรง โยทะกา
ชมพรรณไม้เสรีจรัสพลับพลึงมเขา
ไอใจเราร้อนเร่เสนาหา
ขอฝากพันธ์ไม้พุ่มข้อมตา
ปลูกไว้บ้านกานดาสักต้นพันธ์
รถไฟเคลื่อนเคลื่อนที่ไปเบื้องหน้า
ปรารถนาถึงที่หมายคลายไค้กัศลีย์
ผ่าน 'อโฌงค์ห้วยแม่ลาน' ที่ 'ผาคัน'
หวดรถไฟดังลั่นเป็นสัญญาณ
ผ่านบ้านปันถิ่นเก่าเล่าความหลัง
เมื่อครั้งยังพทศกาลได้สืบสาน
พุทธองค์ประทับพระบาทโพธิญาณ
อรหันต์ห้าร้อยผ่านประทานพร

เสด็จยังดอยน้อยเทศนา
เกิดศรัทธายึดมั่นด้วยคำสอน
จนหญิงหม้ายถวายปิ่นของบังอร
เป็นบวรพุทธศาสตร์ทุกชาติไป
พุทธพจน์ทรงทำนวยภายภาคหน้า
จะเกิดเมืองสถาปนาทั้งน้อยใหญ่
เรียก 'บ้านปิ่น' นามมาเพี้ยนแปรเปลี่ยนไป
เป็น 'บ้านปิ่น' ไม่นี่ใครแรงศรัทธา
ถึงบ้านปิ่นเปลี่ยนชื่อที่ล้อเลื่อง
แต่รักเราไม่เปลี่ยนแปลงเฝ้าคอยหา
ยังรักเธอ รักเธอ ทุกเวลา
ฝากใจมากระซิบว่ารักเธอ
เธอจะรู้หรือไม่ว่าคิดถึง
เธอลงรู้ใครคนหนึ่งรักเสมอ
เธออยู่ไกลใจคงรู้ว่าอยากเจอ
เธอละเมอคิดถึงบ้างหรืออย่างไร

The train was approaching to Huai Mae Lan Cave to Ban Pin, our old place. A tale said that one widow who truly respected in Buddhism gave her hair pin to the Buddha in order to honour him. The area there was called Ban Pin according to the tale. The name later slightly changed through time but it still stood through time until present just like me loving you from the past until now.

ใจมันเจ็บเพราะรักทวงหนี้
จะโทษใครโยนดีเกินแก้ไข
ไอ้ความรักของเธอเป็นเช่นไร
ฝากดวงใจเธอตอบบอกฉันที

ไอ้ความรักของเธอเป็นไหน
ไม่เข้าใจในรักคำนี้
ช่วยบอกรักให้ฉันฟังสักที
นะคนดีฉันอยากจะชื่นใจ

อากาศหนาว หนาวเย็น แล้วยิ่งหนาว
เห็นหนุ่มสาวนั่งเขยชิดพิสมัย
ที่หนาวเดียวเปลวเปลี่ยวแลเหลือวไป
เห็นชบโหลไออุ่นวัยรุ่นซึ้ง

เข้า 'แม่เมาะ' เลาะเลี้ยวไปเที่ยวเล่น
ด้วยลำเค็ญตามหารักที่เหมาะสม
ไอ้แม่เมาะฉันไม่เหมาะเพราะสิ่งครึ่ง
เฝ้าแลสิ่งรำรักแล้วหนักทรวง

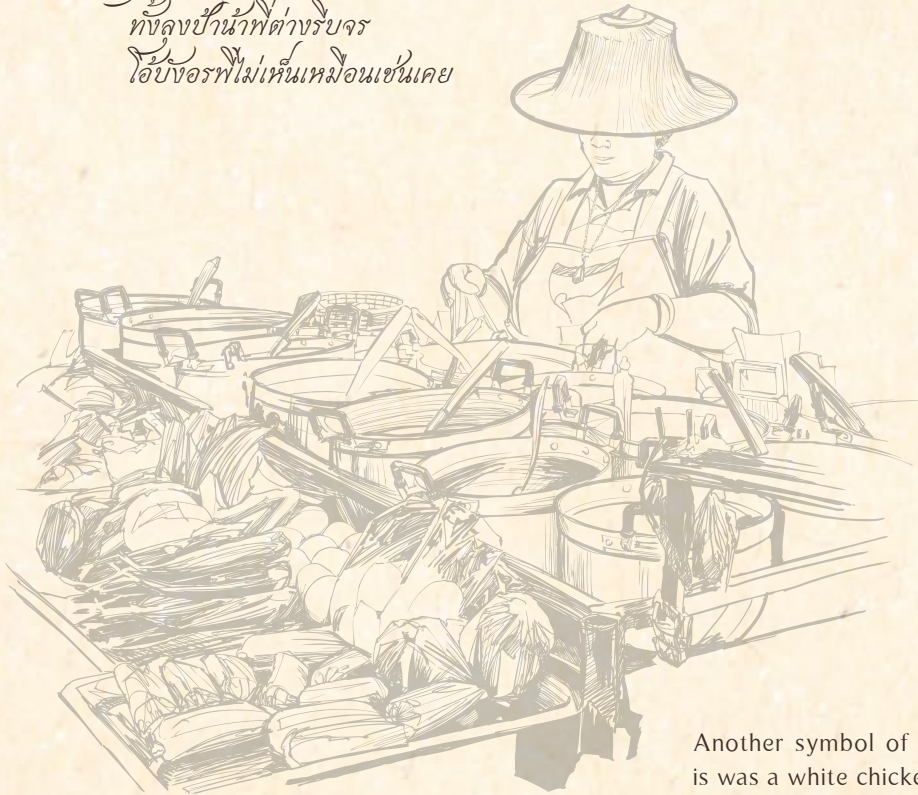
We got to the ancient city, Lampang.
In the past it used to be called Ke Lang
Nakorn. This province had its unique
architecture. The carved wooden pieces
were stunningly beautiful. The fortresses
here were once used in World War.

สถานี 'หนองจิวเฒ่า' ก็เฝ้าคิด
ไอชีวิตเหมือนโคแก่เฝ้าห้วงหวง
เคียวหญ้าอ่อนประคองชีพด้วยความลง
จนเลยล่องคอรักมานั้นนาน
ถึง 'นครลำปาง' ไบราณชื่อ
เขลางค์ คือแดนดินถิ่นสถาน
ยุคทรมานชยแต่โบราณ
อิฐฐานกราบพระธาตุนิราศโยน
สถานิงามตาสถาปัตยกรรม
ไม้ฉลุช่องขี้ดิวลาสเหมือน
ป้อมปราการสถานีไม่มีเลื่อน
ยังย่ำเดือนอดีตที่ผ่านมา
ยุคสมัยสงครามโลกได้สร้างชื่อ
หวัรรถจักรเลื่องลืออยู่เบื้องหน้า
ตรงหัวท้ายก็มีหอนาฬิกา
มีรถม้าลำปางท่ามะลอ

จำลอง วัดเจดีย์ขาว ของชาวเหนือ
 มีความเชื่อก่อบุญอดทนหนอ
 ใครนบองค์เจดีย์ขาวไม่ร้างรอ
 ยี่สิบพอครอบครันเป็นขวัญคน
 สัตย์สักชนไก่ขาวมีราวเรื่อง
 พุทธองค์เสด็จเมืองทรงเกอหนน
 ชาวบ้านต้องคืนเช้าเพื่อใส่บุญ
 เทวกลอมรันทร์ทรงยนต์
 เนรมิตไก่ขาวช่วยขานขึ้น
 ให้ข่าวเมืองตื่นทันในวณนี้
 ได้ใส่บาตรพระพุทธรูปพรณ
 'กกกฏ' ศรีไก่ขาวไนตรานคร
 เคียงข้างสถานีมีตลาด
 ยรยาตรจับจ่ายกันสลอน
 ทั้งลงบ้านน้ำฟ้าต่างรับจร
 ไร่บ่งอรฟไม่เห็นเหมือนเช่นเคย

Another symbol of this city
 is was a white chicken which
 woke people in the town up
 each morning to make some
 merits to monks.

The train went through Khun Tan tunnel, the longest tunnel in Thailand. Men and women were flirting with each other but I was there alone feeling so lonely.

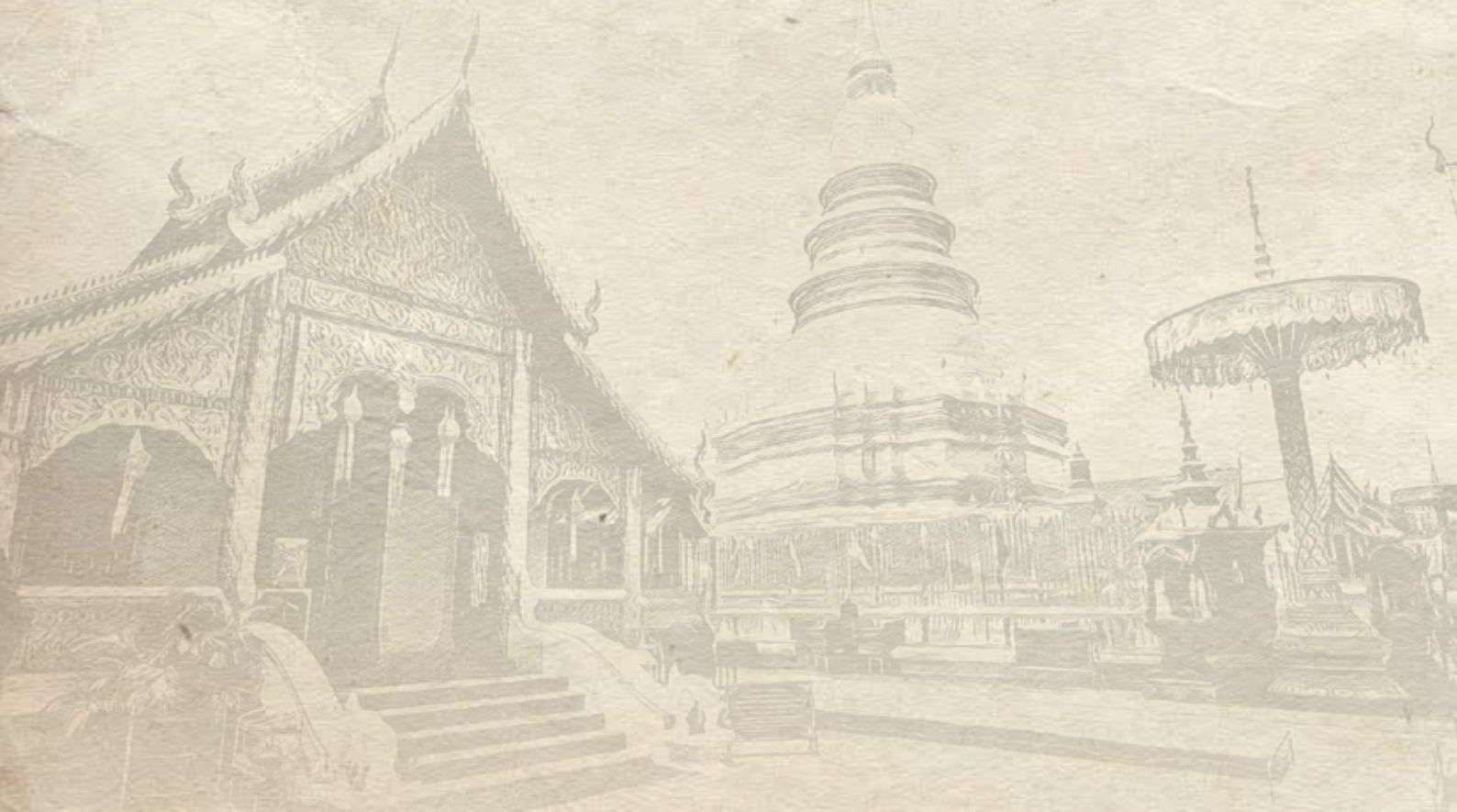
แม่น้ำวังรถไฟข้ามสะพานใหญ่
แต่ใจที่เร็วไวไม่หนึ่งเลย
วังเวงจิตคิดไปใจเกินเลย
ไอ้ที่รามเซยรอฟีข้ามหรืออย่างไร
รถไฟผ่านหุบห้วยลำละหาน
ลอด 'ถ้ำขนตาน' ที่ขานไซ
อโมงค์ขุดยาวที่สุดในถิ่นไทย
ไอ้ออกใจตกประหม่าพาตะลึง
เสียงอ้ออึ้งหน่อมส่วภายในถ้ำ
ข้างสุขล้ำหยอกเย้าทำทะเล้ง
อื้อ ! ว้าย ! ต้ายตาย ! เสียงตังตัง
เราอ้ออึ้งอยู่ในถ้ำอยู่เดียวตาย
ผ่านอโมงค์โล่งใจให้คล้ายกลุ้ม
เขี้ยวข้อมหุบเหวกลวิใจหาย
ตก 'สะพานสองหอ' คงวางวาย
ถึงตัวตายแต่ดวงจิตติดผูกพัน

ถึง 'ศาลาแม่ทา' ทาสบเส้า
ลำพูนเจ้าที่หมายใจกระสัน
ลำห้วยเส้ามาประจบแม่ทาพลัน
จึงเป็นนามเรียกกันแต่นั้นมา
แต่ใจพี่ประสับเศร้าเป็นแน่แท้
ยากเกินแก่จะประจบนะเจ้าขา
อยากอดอดอ่อนออเจ้าก็ลยา
อยากจะทำเที่ยวไปตามใจจิตต์
สถานที่ 'หนองหล่ม' ระทมเศร้า
เหมือนตกหล่มรักร้างเฝ้าถวิล
เหมือนรักที่มีหมองต้องมลทิน
เหมือนรักสิ้นกันแห่งมาตกลงกัน
สถานที่ 'ลำพูน' เพิ่มพูนสุข
สนานสนกปริตเปรมเกษมสันต์
พระธาตุหรือบุญชียกราบไหว้กัน
แต่บ้างบรรพที่พระนางจามเทวี

กราบพระธาตุและพระนางให้ทรงช่วย

บุญอำนาจอวยรักให้สุขขี
ให้รักเพิ่มพูนสุขพันทวี
ให้มากมีประดีพิพิธวัฒนา

Once we got to Lam Phun, it is the place where we go to pay respect to Princess Jama Dhevi monument and Buddha's relics which were blessings for that granted happiness and success all Lam Phun people.

We finally arrived in Chiang Mai. I wandered around the station joyfully and appreciated the beauty of the station. I would like to invite everyone to come and visit Chiang Mai and follow the trail of this poetry so that you can experience the wonderful culture, rural lifestyle, history and nature along the way of Northern railway.

เลย 'ป่าเส้า' ผ่านเข้า 'สารภี'
ไอ้คนดีที่ไกลถึงเจ้าแล้วหนา
ใจระรอกกลัวไม่พบเจ้ากานดา
เจ้าจะพาหน้หน้าก็ตามที่
ต่อให้เจ้าหนีไปไกลรอบโลก
จะนั่งรถไฟตามชะงอกไปทุกที่
จะพรวดเพื่อถามหาเจ้าคนดี
บัดเดี๋ยวรถไฟจอดชานชาลา
สถานี 'เชียงใหม่' ช่างแหม่มขึ้น
จะหล่นลาเร่ร่อนตามภาษา
มาเยือนถิ่นแดนเหนือเมืองล้านนา
ทัศนียาโดยรอบสถานี
ศิลป์บ้านนางงามตำนานัก
เป็นแอบฮักคนงามอยู่ตามที่
อัน้องจำเป็นจะฮักด้วยสักที
อ้ายคนฮักจริงอย่ารำคาญ

This poetry which I have composed is just my way of expressing myself. I truly hope that you will not take it seriously. I hope you will get to try the tasty food which is the legacy of each city. Last but not least, I hope you will enjoy the poetry and consider visiting Chiang Mai.

ชมสาวงามเสร็จสรรพขยับออก
กลัวมาหลอกให้รักแล้วหักหาญ
เที่ยวรอนแรมหารักมายาวนาน
ได้พบพานรักดวงซำที่วางใน
ขอเชิญชวนทุกท่านได้ท่องเที่ยว
ไปรถไฟโละเดียวให้หลงไหล
อ้อมส้อมฝัสดมธรมพาอ้อมใจ
อ้อมรสสุขใจที่ได้มา
ผ่านเส้นทางหลากหลายได้เรียนรู้
หลากหลายเรื่องราวหลากหลายสรรหา
วิถีชีวิตไทยถิ่นล้านงามตา
ธรรมชาตินานาสวรรค์งามใจ
ใช่จะมีที่รักสมัครมาด
จ่านิราศร้างมีตรพัสมี
ทำคร่ำครวญพาที่พรี่พรี่
ตามนัยกภาพยกลอนแต่ก่อนมา
เหมือนเซฟตี้มีชื่อฝีมือเทพ
ให้ชวนเสพชมชิมรสมีงส์
พริกไทยไปรยโรยผักขี้ให้งามตา
ปรารถนาให้ชิมรสของบทุกลอน
ให้แจ้งความตามจริงทุกสิ่งสิ้น
ที่เล่นลิ้นเรื่องรักเป็นคำสอน
ฝากรสรักตามทางผ่านบทุกลอน
นิราศจรเรื่องรักเล่นบ้างเอ๋ย๑๐๐

คณะกรรมการและคณะผู้บริหารการรถไฟฟ้าแห่งประเทศไทย

คณะกรรมการ

นายกุลิศ สมบัติศิริ	ประธานกรรมการ
นายกวิน ถึงสุวานิช	กรรมการ
นายอากาศเอก ธนากร พิระพันธุ์	กรรมการ
นายเพชร อนันตศิลป์	กรรมการ
นางสาวเพ็ญจันทร์ จริเกษม	กรรมการ
นายวรวัจน์ มาลา	กรรมการ
นายสุพจน์ เหล่าสุอากาศ	กรรมการ
นายอานนท์ เหลืองบริบูรณ์	กรรมการ
นายอารีศักดิ์ เสถียรภาพอยู่กร์	กรรมการ

คณะผู้บริหาร

นายวรวัจน์ มาลา	รองผู้ว่าการกลุ่มธุรกิจการบริหารทรัพยากร รักษาการในตำแหน่งผู้ว่าการรถไฟฟ้าแห่งประเทศไทย
นางสิริมา หิรัญเจริญเวช	รองผู้ว่าการกลุ่มยุทธศาสตร์
นายเอก สิกธิเวทิน	รองผู้ว่าการกลุ่มอำนวยการ
นายจร รุ่งชานีย์	รองผู้ว่าการกลุ่มโครงสร้างพื้นฐาน
นายสุจิตต์ เขาว์ศิริกุล (รองการแต่งตั้ง)	รองผู้ว่าการกลุ่มบริหารรถไฟฟ้า
นายศิริพงษ์ พกฤทธิพันธ์	รองผู้ว่าการกลุ่มธุรกิจการเดินรถ
นางสาวเจษฎาพร ยุทธนวิบูลย์ชัย	รองผู้ว่าการกลุ่มธุรกิจการซ่อมบำรุงรถจักร และล้อเลื่อน
นายจุลพงษ์ จุฬานนท์	ผู้ช่วยผู้ว่าการด้านบริหาร
นางลัดดา ละออกุล	ผู้ช่วยผู้ว่าการด้านปฏิบัติการ
นายวัชรชาญ สิริสุวรรณทิพย์	ผู้อำนวยการฝ่ายการเงินและการบัญชี
นายไพบุลย์ สุจริงกุล	วิศวกรใหญ่ฝ่ายการช่างกล
นายสิทธิชัย บุญเสริมสุข	วิศวกรใหญ่ฝ่ายการช่างโยธา
นายอวิรุทธ์ ทองเนตร	วิศวกรใหญ่ฝ่ายการอาณัติสัญญาณ และโทรคมนาคม
นายนิธิต ตั้งระดมสิน	ผู้อำนวยการฝ่ายการพิสด
นายวรพจน์ เกียรติรัตน์ (รองการแต่งตั้ง)	ผู้อำนวยการฝ่ายตรวจสอบภายใน
(รองการแต่งตั้ง)	ผู้อำนวยการฝ่ายเทคโนโลยีสารสนเทศ
นายสุชีพ สุขสว่าง	ผู้อำนวยการฝ่ายบริหารทรัพยากร
นายสุภากร อินทรชม (รองการแต่งตั้ง)	ผู้อำนวยการฝ่ายบริหารโครงการพัฒนาที่ดิน
(รองการแต่งตั้ง)	วิศวกรใหญ่ฝ่ายโครงการพิเศษและก่อสร้าง
นายพีระเดช หุ่นวิญญู	ผู้อำนวยการฝ่ายปฏิบัติการเดินรถ
นางสุรดา จำปาเหลือง	ผู้อำนวยการฝ่ายบริการโดยสาร
นายบุญเลิศ ดันตวิญญูพงศ์	ผู้อำนวยการฝ่ายบริการสินค้า
นพ. อองอาจ จริยสถาพร	ผู้อำนวยการฝ่ายทรัพยากรบุคคล
นางสาวมณฑาทาญจน์ ศรีวิลาส	หัวหน้าสำนักงานนโยบาย แผน วิจัยและพัฒนา
นางสาวกานต์รวี ทองพูล	หัวหน้าสำนักงานบริหารโครงการระบบรถไฟฟ้า
นางสาวกัทธสุดา นมศาสตร์	หัวหน้าสำนักงานแพทย์
นายมนัฏ มณีจักร	หัวหน้าสำนักงานผู้ว่าการ
นายสมบุญ ฤทธิวิรุฬห์	หัวหน้าสำนักงานศูนย์ฝึกอบรมการรถไฟฟ้า
นายปิยนุตร ไตรวิจารณ์	หัวหน้าสำนักงานยุทธศาสตร์ธุรกิจการเดินรถ
นายชวลิต พิมพ์โพธิ์กลาง	หัวหน้าสำนักงานจัดหาพัสดุซ่อมบำรุง
พล.ต.ต. วรพงษ์ ทองไพบุลย์	หัวหน้าสำนักงานอำนวยการ
นายธนพล คำมณี	หัวหน้าสำนักงานจัดการกรรณสิทธิ์ที่ดิน
นายราชพัลลภ ชื่นปรีชา	หัวหน้าสำนักงานบริหารพื้นที่ตลาด
นางสาวชุติมา วงศ์ศิวะวิลาส	ผู้บังคับการกองตำรวจรถไฟ
นายโอกาส ติรมาศเสถียร	ผู้ตรวจการรถไฟ ๑
	ผู้ตรวจการรถไฟ ๒
	ผู้ตรวจการรถไฟ ๓
	ผู้ตรวจการรถไฟ ๔

เจ้าของ ที่ปรึกษา	การรถไฟฟ้าแห่งประเทศไทย นางสาวเจษฎาพร ยุทธนวิบูลย์ชัย นายเอกริช ศรีอาระยันพงษ์
บรรณาธิการบริหาร	นายเอกริช ศรีอาระยันพงษ์ หัวหน้ากองโฆษณาและส่งเสริมการท่งเกี่ยวข้อง
กองบรรณาธิการ ฝ่ายประสานงาน	บริษัท คอร์แอนด์พิก จำกัด นางศุภมาศ ปลื้มกุล นางอากาศพันธ์ สุวิชาติ
ฝ่ายภาพ	บริษัท คอร์แอนด์พิก จำกัด กองโฆษณาและส่งเสริมการท่งเกี่ยวข้อง
ฝ่ายจัดส่ง	กองประชาสัมพันธ์ กองประชาสัมพันธ์
ฝ่ายสมาชิก	กองโฆษณาและส่งเสริมการท่งเกี่ยวข้อง
ออกแบบและผลิต	การรถไฟฟ้าแห่งประเทศไทย เลขที่ ๑ แขวงรองเมือง เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ ๑๐๓๓๐ โทรศัพท์ ๐ ๒๒๒๐ ๔๒๗๑ บริษัท คอร์แอนด์พิก จำกัด ๒๗ ซอยเจริญนคร ๑๔ ถนนเจริญนคร แขวงคลองตันใต้ เขตคลองสาน กรุงเทพฯ ๑๐๖๐๐ โทรศัพท์ ๐ ๒๘๖๑ ๐๖๗๔ โทรสาร ๐ ๒๘๖๑ ๐๖๗๕

การรถไฟแห่งประเทศไทย

เลขที่ ๑ แขวงรองเมือง เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ ๑๐๓๓๐
www.railway.co.th facebook: ทีมพิธการรถไฟแห่งประเทศไทย
Call Center: ๑๖๙๐